

Nº 1

VOULUKUU
NUMBER.

ANSTARKIK

VALIANDIA:
NOMME GUMN. KIRJANDUSRING.

VRST. TOIMETAJA
A. VAHA

Hääd pehi!

S O L G P I L L U B S Ä D E M E I D .

Mus nina sulg õpilase käes kirjutab sagedasti
v is tumeid tühti heledale paberile, rida rea kõrvale,
ilma et kirjutatavat alati täpselt mõistaks ja taipaks.
Ikka õpilane mõtleb üht, sulg kirjutab teist. Nii suhtu-
vad nad teineteisesse nagu kaks kiusajat. Kuid äkki
Õpilase pale lööb õhetama, silmis helkib kaugus ja süga-
vus, südames keegi nagu kutsuks ja anuks pääsu. Ta haarab
sulg nagu eemakordselt armu, unustab hetkeks kõik väli-
se, mõtted taovad vält hingenuksi, kuni need avanevad. Siis
sulg hõõgub ja tantsib paberil. Õpilane ja sulg mõistavad
teineteist. Tõusevad helged sõnalinnukesed noorari süda-
mepuurist, kiirgavad põletavad sülesõdemed paberi hele-
dalt pinnalt. Olgu nad tervitatud lennaku, sütitagu, ee-
lagu! Neidki on loonud maailma vaimus, mille aluseks on
ilu, talus, armastuse ja täheksuuluvuse tunne kõigusega.
"Sülesõdemed", kandke oma looja vaimu ja hea-
duse vaimu!

A . P L U S S .
Direktor.

EESTI PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND ... KAlm 18971

S A A T E K S .

Esimesi "Sulesõdemeid" paiskub Nõmme Kõue-
tavasse männiõhku. See on meie Nõmme keskkooli ja
gümnaasiumi ajakiri, mis tahab kajastada kooliaega sõ-
nas ja pildis.

Gustav Suite ütleb "Noor-Eesti" esimeses al-
bumis: "Ennemalt üldi: Noblesse oblige - aadel kohus-
tabi" Meie ütleme: Jeunesse oblige - noorus kohustabi"

Noorus kohustab, noorusuuga peab hoolitsema terve
keha eest, kuid mitte ainult terve keha eest, vaid
ka terve vaimu eest.

Siiski, see ei ole laugelõtki ainult kohusetunne,
mis sunnib austama oma ajakirja. See on otse pakitsev
tarvitus. Õpilastel pakitseb mõnigi kord midagi südamele,
nendegi hulgas on neid, kes ei saa enam rahu, kui nad
oma mõtted ja tunded on paberile pannud. Nendele on mõel-
dudki see ajakiri, kuid ka nendele, kes tahaksid oma va-
bal ajal lugeda midagi sellest, mis oleks lähedane ja oma
mane.

Sellepärast soovin, et kõik õpilased oleksid üht-
lasi sõdemete illuminatsioonide vaatlejad kui ka toki-
jad.

C . P A R T S .

Kirjand. ringi hooldaja.

On astutud samm lähemale kultuurile, lähemale
ühendusele. On ellu kutsutud ajakiri, mis töötab peletada
kooli üksluisuse, ühendada õpilasi suurema sõprusside-
mega. On antud võimalus igal õpilasel näidata oma terav-
meelsust, tarkust ja leidlikkust. Kirjandushuvilistele
luulevallas rändajatele on võimaldatud avaldada üldsuse-
le oma mõttelennu vilja huviküllastes ja kaunikõlalistes
jätustistes. Tulevastle ajakirjanikele on ajakirjale kan-
satõõtamine suureks eelharjutuseks ja abinõuks kogemus-
te kogumisel ajakirjaniku ameti jaoks.

Kõik, keda loodus vähegi varustanud sõnakunstiga,
tõttaku seda arendama ja viimistlema, toetades selle-
ga Nõmme gümnaasiumi noort ajakirja.

Soovin Nõmme gümnaasiumi ajakirjale edu, kaasatõõ-
tajaile jõudu ja hääd korraldamisekut ajakirja arendamiseks.

J U L I U S K A L L E :

Vil. kog. esimees.

J Õ U L U Õ N N I S T U S .

Vaikus... imelik hõbedane vaikus..
Äkki talveõõs, karges - praksatus kaikus.
Ülevaalt kõrgusest kutsuks kui enese juure,
Unustad maailma laia ja suure.
Akendes eredad, kiirgavad tühjeksed,
Sa vaatad ja näib, kui taevastes läheksid...
PÄÄ kohal sinine sügavus,
Südames jõulune õnnistus.

Ad. Nil.

Väikene vahelugemine enne pühasid.

Eks ole ajamärkide läbi üpris selgesti näha, et seessinane tund on tulemise peal, mis palju mõkitamist ning kaebehäält kaasa toob, nõnda kui ühe kangesti suure lambakarja mähkimine on, kui pilke ning kõue müristab hirmsasti ehk kui hunt on ligi tulemas.

Aga vaata, eks ole meie need lambukesed, kelle juure on tulemas Karjatsed, et ohvritalle vaadata ja muud hralvalitsemise tööd teha. Sest aeg on kätte tulnud, et see nii peab olema.

Ja meie kisendame ütle mata väga, sest Nema võtavad armutult hralahutada sikud ja lambad, kes nii kurjasti segamini on läinud, et enam ei saa keegi muu ühtegi vahet siku ja lamba vahel teha, kui Nema.

Ning Tunnistuste-Roosk saab langema, ja vaata: lambukesed langevad hoopis ühest hral. Kuid nema ise ei ole ennem mitte teadnud, kes nende seast oli hall sikk ja kes valge kitsetalke, vaid nad on üksteisele kõik üliväga armsaks saanud. Ja Roosk, mis seatud sikkude üle, kühristab ka tallekosi kui üks vahe nuga. Seepärast palume Karjatsed olla armulikud meie vastu, et meie mitte ei pea kurvaks saama!

Aga Karjatsed võtavad omas tarkuses ja kohtumõistmises taas Karistuse-Kanepist küied ja saavad siduma osimose jala tagumise külge neil, keda ülekohtu viisid ja hõelus pannud aeda kargama ja karjamaa pealt paha peale. Sest see on neile viimaseks hoiatuseks, kui nema mitte ei taha olla nagu need, kes saavad viidud rohurikka aru pealt koju nuuma peale, sest nema mitte head villa kaevetada ei taha.

Kui meil toimetajaks Allu,
Siis on tüssd ja vilja palju!
Järjekindlalt ilmub leht,
Sisu sees on pesueht!

Aga meedame, kes kõige ilusad, ja nende lapsed
kesed tulevad kõik ühte paika kokku õnnistegiis Sündimise
päeval ja on head sõbrad, sest kirjutatud on, et on tões-
ti õige ja kohus ning hea, et talleke peab olema ustav
Karjasteile, ja kui ta seda mitte ei pole, siis on see lai-
duvõrk ja Karjane peab rõhuma Tigedat tema sees, aga mit-
te teda ennast.

Ja meie tahame sellest õpust võtta ja kui hästi
võid talpojuksed tahame meie olla, et meist keegi äralla-
hutatud ei pea saama, kui tige. Ning tahame olla kõigest o-
maest eudamest Karjasteile meelepärased, et meie koht ühe-
tegi ütlemist ei oleks.

Ja meie, kes me oleme väetid tallekesed, soovime o-
ma karjasteile veel pikemat õiglast ning armulikku meelt,
kui meile tänini on antud - ja samuti soovime, et jõulud
saaksid neile sama suureks rõõmuks ja kosutavaks puhaks-
olema, kui meile.

Üks neistsinatest.

P E T T U R U S .

Kirjandusring - hm, vahva asi! On vähemalt koht,
kus ükskord mädalas õhtuti surtsu lüüa. Kõige toreim on
aga kuulata, kuidas kõik need kirjandushuvilised omavahel
vaidlevad. Ja millised naljatuubid nad on! Võtame kas või
Evald Baburitski, mees suurte annetega. Võtab sõna oponee-
rimiseks: "kui me arvesse võtame, et see kooliõpilase tüü-
p on, siis on see väga hea, kui me aga seda arvesse ei võta,
siis ta ei ole hea, oleneb sellest, kuidas me arvesse võ-
tame."

Seab tõuseb püsti ilmutu väike inimesenatuke ja so-
letab: "Mina ikka ei taha sellega rahul olla!" Aga ma ei la-
lega ta rahul polema, see juba saladussee.

Lõppeks aga hakkab eneseleegi kirjandus külge, ning
sõnasetunnistus asub piinamisele - halb on ikka, kui ei-
malt surtsu püürast koosolekul käid. Ning seepärast võtsin
nõuka midagi sellele töötustandvale lasele kirjutada.

Õhtul, kodus, kui kõik juba magavad, istun laua ma-
nu ning ootan, millal vaim peale tuleb - kuna sageli kuul-
nud olen, et kirjanikel ikka vaimud peal käivad. Aga vaim
ei tule ega tule, kuigi keskse jube mõeldumud ja kell poolt
ühete ootab. otsustan siis ises lavalt, ilma vaimu abita
midagi luua. Aga mida? Katsetan õige armastusromaaniga:
"Hyatsintlõhnaliste aprikoositaimede alleel jalutab kondi-
se joonega sale tütarlaps, kes Jumalast antud ilus fisanoo-

nia; taga seirab ahvenamaalase viliusega tintvereline
noormees. Ohk on tšis romantikat... " Ei, romantika ikka
juba kulvaks, peab lisama vist veidi naturalismi - nii
siis: "... mida ikka hterava joonena hobuse reliikvia
aroon. Tšis tornab noormees noiu nana, haareb kaenlase,
sundleb... " Eil Aga oest ikka midagi vilija ei tule, too
teeni ma lihtsalt ei oska klišitada. Kui ma veel edasi
kirjutan, siis ma vist muutun sentimentaalseks - ja hoid-
ku Jumal selle oesti Aga katsume näidendiga: " Ningi val-
japõõmatu kelder, milles kaks süpra juba nädalaid viibi-
nud.

J o h a n n e s: Gustav, ma vapan Jumala nimel, süü-
ta elekter, et ma võiksin su ihalikud ja vaimlised juba-
mused prunkestika võtta taova pikale teele. (Juhne ka-
hin ja luukere klobin - imitatsioonika tarvitada luuke-
est, mida kõikida vastu plakkkatust - . Ibrub inglise
koor, kes Beethoveni juhatusel laulab: Kui Kungla-rah-
vas kullael a'al kord letus maha sõjma... Ning siis al-
gab kirevas nätsutamine ja kontide ragin)- - -

Puhhi Ei, seda ma ei saa ka edasi kirjutada,
too röövib une ja külmevärinad käivad üle selja...

Aga katsetaks õige laule alal:

Kuu kallab oma valgust sorinal,
(mäs peale)

Rahvas magab norinal.

(tähendab, voodis)

Ulal on neiu akna peal,

Uind ta ootab igatsedes, veel...

Ei noh, les ta ootab, nina lühem m-gama, aga
minust kirjanikku ikka ei saa.

Primitivist.

S ü g i s i ö ö u .

Taevas, hukrust tilkuv...

Põike, pilvist vilkuv...

Sügisnuttov kurbustunne

Koltend lehid - lauleb surm.

Akent vastu rahepörin...

Hinges sünge murevärin -

Õikijal vinge sügismaru

Jäiseis tähis - sügisloobu. Ad. Nil.

S Ü R V U S .

Sügispeev, sompa ja udune, lüheneb õhtule -
 piemendes peagu ebatavalise kiirusega. Siin - seal
 võib näha valgustet aknaid heitmas valguseviirke ti-
 nshalli õhku.

Elvi Loida sammub kinode reklaamivitrinistest
 valgustet tänaval venival, kuid siiski kindlal kün-
 nakal. Taumber keeb elu: rõõgatavat autopasunad, tru-
 givad rahvajõugud ja hüüavad kõvasti ajalehepooleid.
 Kuid Elvis valitseb praegu teissugune maailm: ei ole ta
 huvitatud sellest, mis sünnib taumber, ei ole ta siiski
 kunagi veel eriti huvitatud olnud. Saksakeele sõlida,
 mis teda just huvitab; alati on ta selline iseenesest ja
 põhiliselt flegmaatiline. Alles gümnaasiumi selviimase
 klassi õpilane erineb ta iseloomult õige palju oma klas-
 sikaslastest. Need on enamuses elavaloomulised, raf-
 fineeritud, kui tema, Elvi. Nende huvialadeks on tants
 ja kino, kusjuures nad ka väikesest karamellist ei loo-
 bu. Elvit liisugused asjad ei huvita, vast ehk siiski
 ainult kino; kuid mitte sellepärast, et nähtida leba-
 seid armuromaanid, vaid peamiselt just seka, et kuulata
 muusikat. Viimane on seega ainus asi, mis teda huvitab,
 kuna Elvi omab õpris hästi muusikalise ande.

Tema on Elvi sisemaailm segi lüüdnud; sellest
 ka ta eriti passiivne meeleolu. Meelestatu pöörane, kus-
 juures tunneb, et mõtted laostuvad, siirdudes mitmesu-
 guseid põhjusi arutama, millest oli tingitud vahejuh-
 t m koolis.

Olguigi vaikne, kuid siiski kiiresti ägestuva
 iseloomuga, ei suuda Elvi kannatada, kui õpetaja lubab
 aneale sõlida liig pilkavalt tema rahvuse kohta. Oli
 ja Elvilgi süüd, kui ütles hra. Utangile, saksakeele
 õpetajale, kel ige tühisega piisnist on, et "kui häs-
 ti läheb, õpite teilegi õpilaste kõrval eesti kultuuri
 selgaks". Kuid ikkagi, põhjust selleks andis hra. Utang,
 nimetades eestlasi sarnasteks orjadega, kel andil pole
 mingisugust originaalsust, vaid kõrgema kultuuriga rah-
 vaid "shvivad". Ja siis oli hra. Utang Elvi klassist
 väljasaatnud õpetaja haavamise pärast nagu ta oma tegu
 põhjendas. Vahejuhtum likvideeriti koolijuhataja soe-
 tusel siiski rahulikult, kuna viimane Elvit tema seni-
 se korraldaja üldseps tõttu kaitses.

Kuidas julgab see saksa päritoluga inimene tõenda-
dada, nagu meil poleks kultuuri! Kuid on meilegi rahvusest
võrsunud isikuid, kes tähelepanu pööravad oma riigipii-
rest väljaspool, mis on küllaldaseks tõenduseks meie kulti-
tuuri tasapinna kõrgusele - pealegi, kui arvestada noore
 Eesti iseseisvuse kestvuse ja elanikkude arvuga.

On tähelepanuväärseid isikuid näitaks meie kirjand-
duseki, kelle teoseid tälgitud väliskeeltesse. Tahab
Elvigi saada selliseks kultuurikandjaks, olla isikuks,
kes kogu oma energia selleks töö, et tõsta oma kodu-
maa kultuuri. Tahab saada väärikaks talistole teha, et
siis ka see, kes mõtleb eestlaste soonis voelavat orja-
verd, ei julgeks seda sellise põlvkonnaga eestlastest: nad
võtvat omaks kõik - ka selle, mis võõra päritoluga.

Elvist, kes süvenenud selliseisre mõtteisse, mõ-
dub hra. Utang. Elvi, hajanemisesse, tejab alles hiljem
viimase mõeldust. Ta mõlgab; see on hra. Utangile kül-
laldaseks põhjuseks homme veel kord eestlaste kultuuri-
vaesust selgitada, kuna 3 p i l l a n e o i t e r v a t a
t h n a v a l o m a 3 p e t a j a t .

Gin Tower.

T A I V .

Lund tibab silvelt,
Pehmet valget lund.
Maa külmend, magab talveund -
Tuul puhub kergelt, kergelt ...

Tumeneb ilm,
Juba saabunud õg.
Tuul raugend, lõppeni pööratõg,
King viirjab on nii külm, nii külm.

Tühed sõravad kergel,
Õg vaikne kui haud.
Tee sile, nii sile kui laud.
Ja kuu hiilgab kergel, kergel.

ÕPILASE KOLGATA.

"Päeva"

SEPTEMBER - OKTOOBER -
ettevalmistus
tunnile.

Koolid on alanud ja
nõud tõttab õpilane
õsnap suure kapita-
liga "Õpivalente"
raamatuid ostma.

esimene nutulaul.

Vaevalt on koolid
alanud, kui juba
õpilane õsnap hir-
muga põgeneb nör-
galentide saju eest

NOVEMBER -
vaikus enne tormi.

Et üks sadu juba is-
bi, siis on väike va-
heseg. Seda aega vee-
dab õpilane õsnap ki-
nos, eks ikka nina
vastu lina.

DECEMBER -
teine nutulaul, ehk
kui pool teed on ris-
ti kantud.

Et õpilase õsnapi
tunnistus jätab väga
pelju soovida, siis
võtab õsnap te pere-
kond kalleid jõulu-
sid nii vastu, nagu
pildil näha.

JANUAR -
uus aasta uue
jõuga.

Uus aasta on al-
nud ja õpilane
õsnap tõttab uue
jõuga ja hea loo-
tusoga kooli.

FEBRUAR -
suusatamine on
päevakorral.

Uue aasta uue püü-
on õpilane õsnap
arustanud ja õppi-
mine on päevakorralt
kadunud.
Nüüd aga suusad selga
ja mustandale.

Mina ja meie valge kukk.

Meil oli kord ilus valge kukk, kollega mina sugugi läbi ei saanud. Ta oli väga uhke ja tige, ega tunnud mingit sukartust minu vastu, kuigi olin talt paar sentimeetrit pikem. Ja laisk oli ta! Kuipalju mina ka vaeva ei näinud talle "haridust" anda püüdes, ikka ta vaid tormas vihaselt kokutades mulle vastu, nii et ma talle päkkade välkumist, kiirel põgenemisel, demonstreerida sain. Jooksmisioskuse näis ta pikapeale ära õpivats; sest kord, kui ma talle "ukraadinat" õpetada tahtsin, sai ta hirmus vihaseks (vist sellepärast, et ta end kordagi "priiks" ei jõudnud lüüa), ja vaatamata mu "sibamisele" sai ta mu kätte ja nokkis mu põlve veriseks. Oma hirmu, valu ja haavatud enesetunnet, kun: üks kukk julges minule liiga teha, avaldasin valju nutuga. Et aga kodumajast olin kaugele jooksnud, ei kuulnud mind keegi. Üksnes too valge kurjategija, kes juba rahulikult mullahunnikute otsas siblis, tõstis vahetevahel pead, nagu imestades, et mis näält see seal teeb! Lõpuks ometi tuli Aksi, mu väike mängusõber, mind lohutama.

"Ära nuta nii palju, ütles ta kaastundlikult. " Parema kannata valu välja, sest kes kannatab, see kaua elab," ütles elutergalt. Mina nähtavasti ei tahtnudki kaua elada, sest nutsin veel hoogsamalt, kuna kukk sel ajal just välja "kukeleeguga" oma rõõmu kuulutas. Siis astus Aksi üksinda mu ligidale ja sosistas: "Ära nüüd tõesti enam nuta! Kui sa veel nutad, saab sust vanapagan naine!" See mõjus! Pangupealt olid pisarad kadunud ja vaatasin vaid kohkunult ringi, et ega ta veel ei tule. Südamel mõtlesin küll, et hoopis see hirmus kukk peaks vanapagana naiseks saama, aga mitte mina. Seda ma aga Aksile üldse ei julgenud.

Valgest paharetist hoidsin nüüd aga alati eemale. Kartsin, et hammustab ukki jälle ja ma ei saa nuttu hoida. Aga kui nutaksin, tuleks vanapagan ...

Ühtepuhku.

Trr... ttr... trrr... oeh juba jälle tund. Sai vaevalt hinge tõmmata, ringi vaadata ja sops nalja teha, kui juba kell kõliseb. Ega ei aita muud kui klasi. " Ei tea ka mis tund peaks tulema? " - " Füska. " " Juss, keda tänaseks õprida oli? " - Joule seadus ja ahela takistus. " NEha kohe et jõulud lähedal, defineeritakse juba jõulu seadust. Mis pagan peaks sel aga ühist olema ahela takistusega - ja lõpuks mis see üldse on. - Ahela takistus? - Ahaa, nüüd on kõik selge, poisid tegid mineva tund ja katsetki aheldades me klassis valgust väga lihtsa võttega. Nad tasalülitasid korgi ja valitseski Issanda pimedus meie teadusetempli ülernisel korral. Kull siis alles Arkas elu (see on see m m moodne rahvas) kõigepealt röökimine ja kui see ei aida, nüüd siis trampimine etse kui tahtes sellega valguse igaveseks minema ajada. Pole nii! Peagi Koja ja härra Artur Aritmeeticus, koolimaja parim teadlane elektri alal, seadsid korda elektrivalguse ja seda kõike vaid paari sekundiga (omavahel öeldud kolmveerand tundi kõvasti), sest Koja kui ka Aritmeeticus ei leidnud ühtegi tagavara kaitsekorki. Viimaks kutsuti kokku lastevanemate komitee, kes puudustkannatavate õpilaste toetamise fondist ostis uue korgi. Soh, nüüd valitses jällegi rahu maa peal, aga inimestel polnud mitte hea meel, sest kümme minutit jäi veel tunni lõpuni aega, küllalt aega, et võiks midagi juhtuda, ja juhtuski -- parematele elektrisjanduse tundjale pani Aritmeeticus kahed, põhjus -- tehteline või tehtetu kaasajutamine tehnika imelapse Edisoni pilklemises, kuna see oma suures leiutiste seerias oli unustanud leiutamata lühühenduse kajukstegeva vahendi.

Ja missugune ta täna on! Muudkui punastab ja kahvatab, ja küsib just neid kõige tumedamaid, (neist on tal erinimistu). Olles kolmeteistkümmes talleke selale täitumata Jumala palge ees, küsib ta minult: " Roosimägi, mida te võiksite jutustada mulle patareist? " Pitsis, " hüüdis Juss kõrvalt. " Eks vaatame! - Patareid on mitmesuguseid: pikk, paks, vana ja uus. Pikka enam ei tarvitata, kuna seal asub nüüd riigikogu. Paks lasti sõja ajal vangidest tühjaks ning ühtlasi varemteks, kuna vana patareid sai sama saatuse osaliseks - ainukesena on

veel tõrvõimeline uus patareid, kuid hiljuti osutus see-
gi ebapraktiliseks, kuna läheb läbi tähtsaid poliitilisi
tegelasi. " Mis te nüüd - mis te mulle pajatate? " -
" Patareidest, nii ju nimetatakse neil vänglaid - ja see-
da te küsisite. "

Ta kahvatab, punastab, jällegi kahvatab, kirjutab
midagi ja kätkeb: " Istuge! " - muud ei midagi. Tagajäre-
gi aga võib ainult aimata. Jõuluks ilustab tennistust
aritmeetiline binoom.

Primitivist.

J A A P A N :

Seisan Tokio jaamaeisel ja nüübin kinni oma reisimant-
lit. On tähtunud mu unistuste suurim soov: olen Jaapanis .
Maal, kus ilutsevad kustunud, kõrged tulemäed, kus aedades
õitsevad ilusad küpressid ja kus tänavatel vabistavakir-
jades kimanodes ja ilusate päevavarjudega noored jaapan-
lannad. Kõlbin lähemalt kordnikult, kus lähem võõrastemaja
kaugel asub; ta jaatab.

Vaatan ringi, kas kuskil mõni rikkas silma ei paista.
- Natuke minust eemal seisavadki kaks rikkast. Sammun kii-
resti nende poole. Üks neist, tõttab mulle vastu, haarab
mu pakid ja viib need oma väikesesse kahehatalisesse kä-
russe. Mina ise istun pakide kõrvale ja sõit läheb süda-
linna poole...

Ilma muutunud juba pimedaks. Tänaval süütatakse
põlema väikesed kirjust peberist laternad, mis täidavad
kitsad tänavad salapärase kumaga. Kõrraga vilksatab mul
pääst läbi mõte, et võibolla rikkadei viigi mind võõrase
temajja, sest olen ju nende vastu täiesti kaitsetu. Aga
siiski loodan nende aususele ja jään tukkuma...

Kõrraga ärkan äkilisest vilest; rikkad sõidutavad
mu suurtest väravatest sisse. Nad tõstavad mu pakid kõ-
rust maha ja viivad majja. Nüüd palutakse ka mind sisse e-
astuda. Meie ukse kõrval seisavad kaks valgeis riideis
neitut, kes minu uksele astudes silmili maha langevad.
Mind viiakse teisel korral asuvasse mugavasse ja väike-
sesse tuppe.

Natukese aja pärast, kui end juba taas mugavalt
sisse seadnud olen, ilmub teenija. Ta paneb murka maha

poti, hõõguvate sütega ja asetab teetava uhkusega mu
jalgade ette kandiku mitmesuguste parimate lõunamaa-
liste toitudega, mis nagu näha tema näost kusa-
gilt kaugelt ja suure vaevaga kohale toodud on. Väliselt
näivad need toidud veidi võõrastavad, kuna aga tõeliselt
maitsevad väga hästi. - Olen päevasest rongiraputusest
nii väsinud, et kohe peale sõõki magama heidan...

Järgmisel hommikul lähen vaatama Tokiot. Seal
on parajasti mingisugune paraad. Kahelpoolt tühjaks se-
sab rahvas murrana, oodates ärevil paraadkaigu möõdu-
mist. Jään ka tühjaks seisma, kuulates nende ime-
likku kõnet, mis nagu ojakese sulin malle kõrvu kostab.

Tuleb meelde kodumaa...

Kodumaa, kus kõik rahvas eesti keelt kõneleb ja
kus ei küida nii erevais ja siimpimestavais rõivais,
nagu siin. Tähtmatult tuleb igatsus kodu järele.

Akki üritab mind mõtetest rahva ärev sumin. Vaat-
tan ka sinna poole, kust paraadrongi oodatakse. Seal
see tulebki: kõige eses väikesed jaapanlannad pärjad käes.
Nende järele jaapani jalavägi siis ratsavägi ja kõige lõ-
puks kirev rahvamass. Lasen end nüüd liukvast rahvama-
sist niikaua kanda, kuni laian end ühe muuseumi eest. As-
tun sisse ja silman seal väga palju huvitavat, vaatlemis-
väärilist. - Käin sel päeval veel mitmes muuski tähtsas
asutises ja kui jälle õhtu on ja ma vaikselt soojas toas
istun, otsustan, et Jaapani ja teised maadki võõrad maad
on küll väga ilusad, aga kõige ilusam on ikkagi kodumaa
ja kodulinn...

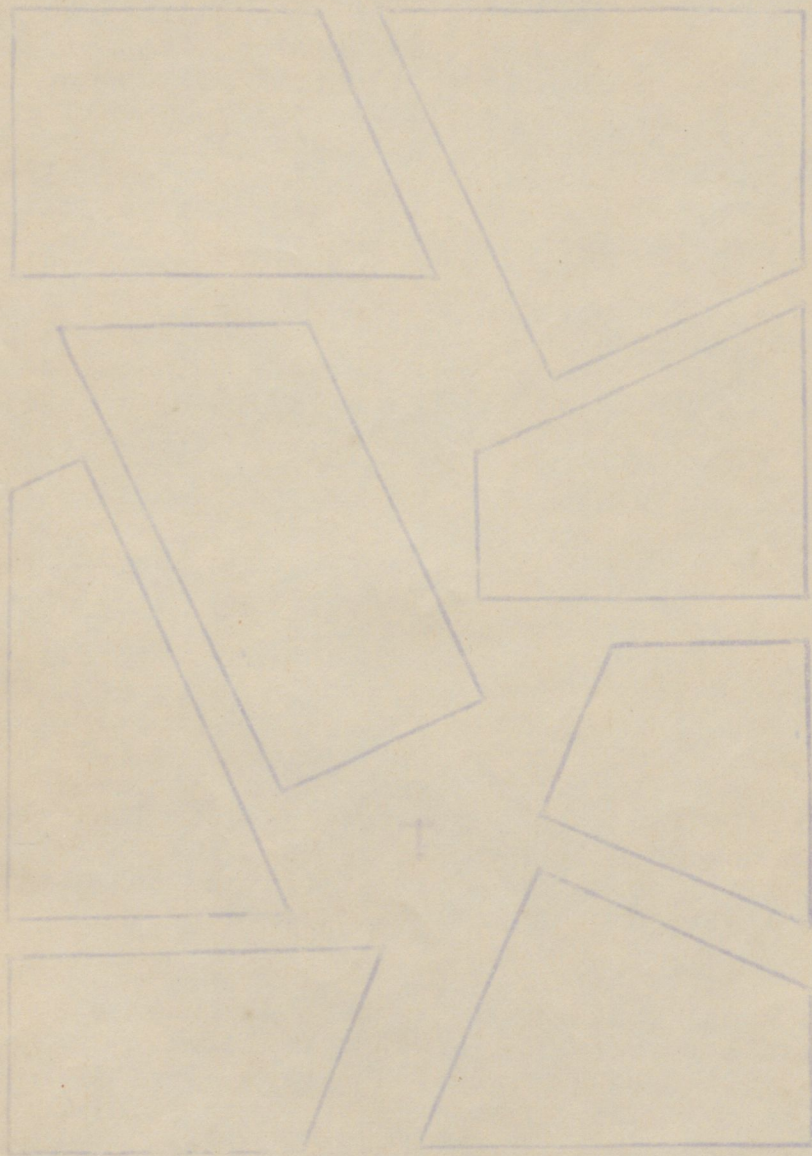
Juba järgmisel päeval pakin oma asjad ja algan
jälle pikk reis läbi Venemaa, kodumaale...

BULL.

E E S T I

Too oli ammu, kui rajude tallat,
oli me maa nii väike;
isegi valgus meil oli vallat,
subriku peergune päike.
Siis ammu, Arkamisaja veere
lõli paljudele südame.
Nüüd valitseda meil on aare -
kallis kodukoheke.

Primitiiviat.

Ulalolevast 8 nelinurgast kokkuseada nelinurk. Õieti
lahendajate vahel loositakse anne " SULESÄDEMEID ?.
Lahendused saata hiljemalt 10. jaan. 1935.

Möödunud pühapäeval toimus "Spordiringi" järjekordne pidu, või nagu mõni seda nimetas "spordi pitsapall". Nõmme avaramasse peosaali "Rahvateatri" oli kogunenud kuunis kenake hulk õppivat noorsugu. Peamiselt küll ainult omad õpilased, kuid sellele vaatamata oli tuju kaunis ülev.

Kavast parem osa oli näidendi "Abistavad salvaimud", mis kanti ette hoogsalt ja küllaldase harmiga, niiet naeris publik ja naersid tegelasedki. Muu osa aga näitas vähest ettevalmistust, mis just eriti tunda andis "Liblikate valssis" ja poiste võimlenähes.

Tantsuka mängis "MELODI MAKERS" suurendatud koosseisus. Selles mängis ka meie "Spordiringi" esimeses hrr. Tonneberg, olles täielikult oma sõiduvees, mis ilmus ta näoilmeist ja uhkest poosist, millega ta trumme ja konge "nahtles".

Tantsuajaks olid härrased pedagoogid reserveerinud omale vaikselt nurgakese ahja kõrvale, kust vaid hrr. ra Dir. proua abiknassaga seegjalt lehkuda suvatses, et tehakse paar kiiru valsi taktis. Kuid tema oli ja jäi viimaseks, kuna teisi pedagoogetants eriti ei huvitanud. Oli küllenne pidu kuulda, et on käinud tantsu õppimas ka meie juhid, kuid seevisti ei olnud alatu leim. Kahjuks tuli see neile, keskas ei tahtnud, ei ei osanud tantsida, sest seal oli külm ja mittetahetud pidid paratamatult paljalt istuma või einelaua ümber rohtu otsima.

Niipalju sest peost ja tantsust. Pärast tantsu tuli kojuminek-Hagu ikka-kuid seekord see tuli küll naetuke "vara", nii et esmaspäeval ei tahtnud enam hrr. ra Dir. kuidagi õpilaste endist arvu kokku saada.

TEATEID ÕPPURKONNALE:

Meie kõigi ühiseks huviks on "Sulesüdemed" võimalikult huviküllaseks ja paljulootevaks leheks luua. Seda eesmärki taotledes, otsustas "Sulesüdemete" toimetuskorraldada kirjanduslikud võistlused. Olene kindlalt, et meie hulgas pole vähe neid, kelle üheks suuremaks eesmärgiks on "Sulesüdemetele" võimalikult innukalt kaastööd teha. Et aga õppurkonna huvid kirjanduse alal väga mitmekesised on, siis otsustati võistlused korraldada kolme järgulise: groteskid, luuletised, vihijutud. Esimeses järjekorras tu-

ruudil on just need, kelles peatuses too jumalik humor,
siis loodame, et keegi meist ei kavatse seda enesete hoia-
da. Kuna varem oli kõigil üldiselt oma mõtteid avaldada,
siis avaneb nüüd igal võimalus tervale õppurkonnale tuju-
küllase päeva luua, mis mõnuseks vahelduseks töörohktes ar-
gipäisuseks. Iga töö värib tagu, tolle pärast on määratud
auhindu esimesele, teisele ja kolmandale kohale. Esimesele
5 numbrit, "Sulesõdemaid" (veebruari - juunini), tei-
sele kolm numbrit (veebruari - aprillini), kolmandale
kaks numbrit (veebr. - märtsini). Võistlus korraldatakse
avalik, kusjuures kõik võivad oma lemmik - groteski poolt
hääletada. Võistlusgroteskid tuleb toimetusele esitada mär-
kusõna "Võistlus groteski" allhiljemalt 10. jaanuariks.
Et meil kõigil pikk jõuluvahetus on, siis toimetus
loodab, et "Sulesõdemate", võistlusleht, rikkete kaastöö-
de tõttu, mitmekordselt rohkem kättesaadavaks on.

S U L G K Ä T T E I

T O I M E T U S .